

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.781 van 23 december 1996
in de zaak A. 70.887/IV-16.103.**

In zake : Filip SCHEEMAKER,
wonende te BRUGGE,
XVIII-oktoberstraat 27

tegen :

de stad BRUGGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Filip SCHEEMAKER op 6 september 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- de beslissing van 25 juni 1996 van de gemeenteraad van Brugge waarbij Jacques DYSERS, Geert VAN HULLE en Dirk VERBURGH tot adjunct-commissaris-inspecteur van politie bij de stad Brugge worden bevorderd;
- de impliciete weigering om hem tot adjunct-commissaris-inspecteur te bevorderen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DE CLERCQ, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. VERKINDEREN, die loco Advocaat A. LUST verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat verzoeker ook de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de in de benoeming van drie adjunct-commissarissen-inspecteur besloten weigering om hem in die graad te bevorderen; dat de Raad van State aan een verzoeker alleen de aldus gevraagde bijkomende rechtsbescherming kan verlenen wanneer hij tot de vaststelling komt dat het bestuur de rechtsplicht heeft om verzoeker te benoemen; dat zulks te dezen niet het geval lijkt te zijn vermits verzoeker geen annulatiemiddelen lijkt aan te voeren waarvan het gegrond bevinden die rechtsplicht zou vestigen; dat immers het gegrond bevinden van de schending van de formele of de materiële motiveringsverplichting, noch van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur, van het gelijkheidsbeginsel of van artikel 80 van het statuut van het politiepersoneel aan verzoeker het recht verlenen om bevorderd te worden; dat evenmin de vaststelling van de schending van artikel 84, A, b, van het statuut

van het politiepersoneel voor hem dat recht lijkt te kunnen inhouden, vermits weliswaar die bepaling een concrete bij de benoeming in acht te nemen rangorde voorschrijft, maar zonder dat zij aan het bestuur elke discretionaire bevoegdheid ontnemt omdat het bestuur steeds de mogelijkheid blijft behouden om bij gemotiveerde beslissing af te wijken van de voorwaarde inzake het bezit van een universitair diploma en omdat het bestuur, na advies van de korpschef, zelfs kan afwijken van de algemene rangorde;

Overwegende derhalve dat de vordering tot schorsing van de impliciete weigering om verzoeker te bevorderen niet ontvankelijk is;

Overwegende, wat betreft de vordering tot schorsing van de beslissing tot benoeming van drie adjunct-commissarissen-inspecteur van politie, dat de Raad van State slechts de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan bevelen onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker volgende elementen aan de Raad van State voorlegt : vrienden, kennissen, familie en collega's weten dat hij reeds meer dan vijf jaar haast alle vrije tijd besteedt aan studies die nuttig zijn voor de uitbouw van zijn verdere loopbaan, en ten gevolge van de bestreden beslissing maakt hij nu bij hen een belachelijke indruk vermits hij zich heeft laten passeren door kandidaten die duidelijk niet dezelfde aanspraken kunnen maken op de bevordering; hij kan geen "ervaring op een hoger niveau" opdoen, hoewel die ervaring van belang is voor "alle toekomstige bevoorde-

ringen en benoemingen" en hoewel een latere vernietiging van de bestreden benoemingen niet zal inhouden dat hij geacht wordt ervaring te hebben opgedaan op het niveau van adjunct-commissaris-inspecteur; een bevordering in de geambieerde betrekking had tot gevolg gehad dat hij vrijgesteld zou zijn van deelneming aan belastende wachtdiensten, en dit zou zijn studies heel wat vergemakkelijkt en zijn gezinsleven bevorderd hebben; hij wordt nu hiërarchisch ondergeschikt aan de benoemden en zal moeten werken onder het gezag van personen die over geen universitair diploma beschikken, hetgeen voor hem "moeilijk te verwerken is"; de weigering om hem te benoemen raakt hem in zijn arbeidsvreugde;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker de door hem gevreesde vernederingen niet bewijst, dat zij alleen goedge maakt kunnen worden door een daadwerkelijke benoeming van verzoeker -hetgeen hij met de schorsing van de benoeming van derden niet bekomt- en dat hoe dan ook de morele voldoening van het vernietigingsarrest dit nadeel zal goedmaken; dat zij, ten aanzien van het derven van ervaring, erop wijst dat verzoeker zich niet zozeer verzet tegen het opdoen van ervaring door de benoemden dan wel tegen de onmogelijkheid om zelf ervaring op te doen, maar dat alleen een benoeming dit nadeel kan tenietdoen; dat zij dezelfde opmerking maakt ten aanzien van verzoekers argumentatie in verband met de wachtdienst; dat wat betreft het werken onder het gezag van personen die geen universitair diploma hebben, de verwerende partij het nadeel niet ernstig noemt omdat het bezit van een universitair diploma op zich geen zodanige meerwaarde geeft dat het vernederend zou zijn te moeten werken onder het gezag van iemand die zulk een diploma niet bezit maar die "een veel aanzienlijker staat van dienst" voorlegt; dat zij tenslotte het nadeel gesteund op de verminderde arbeidsvreugde afwijst omdat het te vaag en te algemeen

geformuleerd is, terwijl het ook alleen kan geredieerd worden door een benoeming in de geambieerde betrekking;

Overwegende dat het nadeel, zoals door verzoeker uiteengezet, van morele aard is; dat dergelijk nadeel voortspruitend uit de niet-benoeming in een openbaar ambt in principe hersteld wordt door de in de navolgende vernietiging besloten vaststelling van de onregelmatigheid van de benoeming; dat zulks zeker het geval is wanneer, zoals te dezen, blijkt dat verzoeker de bevordering niet heeft gekregen omdat andere kandidaten naar het oordeel van het bestuur beter aan de gestelde eisen voldeden en niet omdat het bestuur zijn titels en verdiensten negatief heeft beoordeeld; dat dan ook niet wordt ingezien op welke wijze de bestreden bevorderingen zijn arbeidsvreugde ernstig kunnen aantasten; dat daarenboven de beslissing de door hem gedane inspanningen op studie- en beroepsvlak niet vruchteloos maken vermits te verwachten valt dat verzoeker, gelet op zijn leeftijd, nog andere gelegenheden zal krijgen om zijn studies te nutte te maken; dat als de nu bestreden bevorderingen vernietigd worden, zij niet tot een hogere bevordering zullen kunnen leiden zodat de ondertussen door de benoemden opgedane ervaring uiteraard niet in hun voordeel zal kunnen spelen; dat de schorsing van de bestreden beslissing niet vermag te beletten dat hij nog steeds in de wachtdiensten zal moeten werken; dat de omstandigheid dat hij voortaan moet werken onder het gezag van personen die geen universitair diploma hebben op zich geen nadeel berokkent, omdat het bezit van een diploma op zich niets zegt over de wijze waarop iemand zijn gezag uitoefent en omdat verzoeker geen enkele aanwijzing geeft die kan doen vermoeden dat zijn meederen hem, precies om reden van het diploma dat hij bezit, onbehoorlijk zullen bejegenen; dat in die omstandigheden geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker kan worden onderkend,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig december 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H. J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr. M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H. A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.